

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACTIUNEA ȘI ADMINISTRATIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și străinătate:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SE PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicar

Scrierile nefranate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

ANULU XLIX.

N°. 123.

Martți, Mercuri 4 (16) Iunie.

1886.

Brașov, 3 Iunie 1886.

În zilele din urmă s'au petrecut nise evenimente de importanță istorică în Germania și în Franța. La Germani s'a tractat de asigurarea domniei uneia din dinastiele federale, pe când la Francesi a fost vorba de isgonirea rămășițelor vechilor dinastii din țară. Curiôsă și semnificativă coincidență. Ea denotă destul de învederat spiritul ce domnesce ađi în aceste două state mari rivale. Într'unu locu nisuița d'a conserva vechile base ale ordinii monarchice, într'altu stăruința d'a o rupe desevărșit cu tóte tradițiunile dinastice și d'a pregăti o nouă epocă a republicanismului radical.

Scim că în Bavaria s'a proclamat regența cu principele Luitpold ca regent, după ce starea sănătății regelui Ludovic II s'a sdruncinat astfel, încât i se alteraseră și facultățile spirituale. Nu era lucru puțin d'a duce la împlinire hotărârea consiliului de stat și d'a înlocui garda regelui cu medici și supraveghiatori de bolnavi. S'a petrecut o scenă extraordinară, când s'a dus deputația la regele spre a'i cere consimțământul la introducerea regenței. Regele Ludovic dădu ordin gendarmilor săi să aresteze deputațiunea, ceea ce s'a și întâmplat, și numai cu greu au putut scăpa aceștia, căci se asigură că regele ar fi dat ordin ca să le scotă și câte un ochiu.

În cele din urmă a succedut omenilor, cari încungiurau pe rege, a-l duce dela Hohen-schwangau la castelul Berg lângă lacul Starnberg, unde avea să fi supus unei cure. La plecare și în totu cursul drumului regele Ludovic s'a purtat foarte prevenitor și poporațiunea, care-l iubea, l'a aclamat. Aici în Berg însă, sórtea voi ca romanticul stăpânitor alu Bavariei, principele poesiei, muzicii și artelor în München, risipitorul Mecenat, să aibă unu tragic sfârșit, aflându-și mórtea în lacul Starnberg, din ale căruia adâncimi îl chemau seducătoarele spirite, cari au făcut să i se ntu-nece mintea.

În locul regelui Ludovic II a fost proclamat rege ducele Otto, care suferind asemenea de o bôlă incurabilă va fi înlocuit prin regența prințului Luitpold. Astfel s'a asigurat continuitatea dinastiei Wittelsbach pe tronul Bavariei în sensul legilor și alu constituțiunii.

În timp ce s'au sevărșit acestea în München, reprezentanții poporului în capitala Franciei discutau asupra gravei cestiuni a espulsării prinților fostelor familii domnitore în Franța, pe care republicanii au cerut în interesul republicei. Măsura s'a și votat cu orecare restricțiune. S'a hotărât, ca să fiă espulsați numai adevărații pretendenți cu fii lor întâi născuți; ér în privința celorlalți prinți s'a dat guvernului facultatea d'a-i espulsa când va afla de lipsă.

Așadér contele de Paris, Louis Philippe Albert d'Orleans, precum și prințul Jérôme Napoleon vor trebui să părăsescă Franța fiindu proscrisi, îndată ce senatul va primi și elu proiectul de lege, ceea ce se asigură că se va întâmpla în săptămâna acésta. Atât capul Orleaniștilor, cât și acela alu Bonapartiștilor asigură de acum că se vor întorce ca să salveze țara și societatea.

Folosi-va această măsură séu strica-va mai mult republicei franceze? Atâta scim, și nu fără îngrijire în viitorul Franciei trebuie să constatăm, că monarchismul are afunde rădăcini în țară și că numai la acésta se gândesc pretendenții când promit o grabnică reîntorcere. Póte că n'au avut nedreptate aceia, cari au disu că, vrându republica să stêpescă aceste rădăcini, ar trebui să espulseze jumătate Franța.

Nu se scie ce va mai fi și cum se vor

mai întorce lucrurile. Deocamdată Franța s'a apropiat totu mai mult de ținta republicei roșie. Câți Danton, Marat și Robespierre vor răsări când se va desfășura stégul roșu și unde vor împinge ei stările din Franța și din Europa, acésta este o cestiune a viitorului.

Camera din Viena și România.

În ședința dela 9 Iunie a camerei deputaților din Viena, debătându-se tariful vamal austro-ungar, deputatul Chlumecky atinse în introducerea vorbirei sale răsboiul vamal cu România.

Acesta — dize Chlumecky — e cu atât mai regretabil, cu cât în acésta jumătate a monarchiei, abstragându de unu singur grup, toți au dorința d'a exista o înțelegere politică vamală și comercială, deoarece acestu tineru regat, care nisuesce a se înălța și care în scurtu timp, sub conducerea unui înțeleptu principe german, a făcut progrese în adevăr admirabile, e întâmpinat cu deplină simpatie și noi de sigur trebuie să dorim numai, ca raporturile noastre politice cu statele balcanice peste tot și mai cu deosebire cu România să nu se turbure în nici o privință. (Aplause'n stânga.) Cu tóte acestea trebuie să constatăm, că România n'a păzit cu credință tratatul. Cu tóte acestea, guvernul nostru încă e vinovat. Unde a fost vorba de reprezentarea intereselor noastre contra Ungariei, a dovedit mare slăbiciune. (Fórté corect! în stânga.) Era unu timp, când conducerea afacerilor politice comerciale era în aședământul Barbara. Ađi ea este în Budapesta.

Espulsarea prinților în camera francesă.

Joia trecută s'a început în camera din Parisu dezbaterea asupra espulsării membrilor familiilor, ce au domnit în Franța. Sala era îndesată de publicu, care cu încordare aștepta începerea discusiunii. Logea diplomaților era ocupată, deputații toți de față. Floquet a presidat. Celu dinteu vorbitor fu comitele de Mun (clericalu). Elu dize, că espulsarea este o tradițiune jacobină (Aplause 'n dreapta, reprobări în stânga). Teoria voastră, dize elu întorcându-se către republicanii, este de ai goni pe prinți fără sentință prealabilă. (Strigări în stânga: Astă teorie ađi introdus'o voi!). Voiți să dați afară din țară astădi pe aceia, cari au format națiunea (Aplause și sgomotu). Monarchiele nu și-au luat refugiu la espulsări, decât numai în timpuri revoluționare; a le face însă în timpuri liniștite este o nerușinare (Strigări: La ordine! Sgomotu). Vorbitorul citeză pe Jules Favre și pe alți republicanii, cari s'au pronunțat totdeuna în contra espulsărilor. Elu este monarchist pentru că e bun patriot. În Franța e revoluțiunea la modă. Ar fi o ambițiune frumoasă pentru unu politicu a da țerei pacea, bunăstarea înăuntru și prestigiul în afară. Atunci certa partidelor ar dispăre și și noi, monarchiștii, am afla mângâiere în mărirea patriei. (Aplause repețite sgomotose.) Astfel însă republica este guvernul partidelor, cari simt că și pierd tărîmul de sub picioare; sunt ađi în țară omeni, cari genéză pe republicanii; republicanii nu voiesc mórtea lor, ci proscricțiunea, care este asemenea unu fel de mórte. (Sgomotu în stânga, aplause în dreapta).

Eu apêru astădi, dize vorbitorul, nu numai pe prinți, ci mă apêru și pe mine însu'mi, v'apêru pe d-v. toți. (Aplause'n dreapta, mișcare în stânga.) Astădi veți goni pe prinți, mâne veți goni și pe contrarii d-vóstre. Cine va fi însă mâne contrarul vostru, deoarece viitorul este alu celui mai violentu? Unde o se v'opriți? N'ați cerut deja în adunări publice, ca capitaliștii să fiă împușcați? Stați înaintea porții proscricțiunii și înaintea porții dreptății. Alegeți! Nu uitați însă, că decât guvernul a trecut odată pe sub porța proscricțiunii nu se va mai puté întorce nici-odată. (Aplause repețite sgomotose.) Vorbitorul este feliicitat de partisanii săi. (Mișcare mare).

Urméză câțiva vorbitori mai ne'neșnați, după cari ia cuvântul președintele comisiunii de espulsare *Madier*

de Montjau. Elu dize că cu acésta cestiune trebuie să se sfârșescă odată pentru totdeuna. Citeză aserțiun de ale lui Thiers, Berryer ș. a. cari au pledat odinoră pentru necesitatea espulsării. Aduceți-v'ă aminte, dize vorbitorul, de cuvintele lui Thiers, care a exclamat odinoră: „Prinții au fost amicii mei, d'ér eu cunoscu unu amicu mai mare decâtu prinții, patria. (Aplause sgomotose în stânga.) Vorbitorul accentuează, că tocmai monarchiele s'au folosit de legile de espulsare contra prinților. Bourbonii au proscris pe Bonapartiști și acestia érași pe Bourboni, tocmai sub monarchia proscricțiunea a devenit chiar tradițiune. Aplaudați acum, decât puteți, d-lor din dreapta! (Aplause sgomotose în stânga; tăcere în dreapta.) Dizeți că prinții sunt cetățeni ca toți ceilalți și că prin urmare trebuie să le lăsăm libertatea, Da! Le-o lăsăm, decât vor trăi ca simpli cetățeni, ca egal între egal, decât vor renunța la nisuițele și speranțele lor. (Aplause). Acésta însă nu se întâmplă, din contră ii vedem că ocupă pozițiune exclusivă și agită pentru nisuițele lor. *Madier* apelleză la republicanii, ca să aibă în vedere numai binele republicei. (Aplause prelungite). —

*

Isgonirea tuturor prinților, precum ni s'a telegrafiat, a fost respinsă. Propunerea lui Brousse însă, ca să se espulseze pretendenții și cei dinteu născuți ai lor s'a primit. De asemenea s'a primit dispozițiunea, care dă guvernului dreptul d'a isgoni facultativ pe ceilalți prinți prin decret; totu așa dispozițiunile penale pentru espulsații cari s'ar întorce. Dacă s'ar fi primit espulsarea generală, atunci s'ar fi interzis șederea pe pământul francesu, prin urmare orice vizită în Parisu, și regelui Leopoldu alu Belgiei, contelui de Flandra, fratele regelui Belgiei și nepotul regelui Ludovic Filipu; contelui de Eu, moștenitorul Brasiliei și nepotul lui Ludovic Filipu; ducelui de Montpensier, infantul Spaniei; viitorei regine a Portugaliei și princesei Waldemar de Danemarca. Prin urmare totu e mai bine că se introduce rēul celu mai micu, care fără urmări grele nu va rămânea.

Demonstrațiunile din Pesta.

Joi séra plebea din Pesta avea de gând să continue demonstrațiunile. De astă dată însă, precum scim, demonstrații au fost prinși în strada Kerepes în cursă. Éta cum s'au petrecut lucrurile:

Plebea se arăta mai cutezătoare ca în celelalte seri. Pe la 7 ore séra unu haiducu temniceru ducea unu arestantu legat în lanțuri; o voce strigă: „Să-l liberăm!” Haiducul fu încungiurat, d'ér cu baioneta isbutu să împingă pe arestantu într'o curte și închise porța. Adunătura voi să asalteze porța, însă patru poliști sosiră și puseră pe arestantu într'unu caru, transportându-l astfel la locul destinat. Plebea căută unu altu obiect de atacu, batjocură și insultă p'unu poliștu, care fu silit să se retragă. Poliția și unu batalion de infanterie, printr'o fină stratagemă, încungiură pe demonstrați. Printr'unu semnal de trîmbiță se anunță că stratagama e terminată. Plebea fu provocată să se retragă, d'ér se răspunse cu risete și batjocuri. Unu nou semnal de trîmbiță făcu să apară din tóte părțile baionetele, plebea fu totu mai multu strîmtoată și orî încătrău voia să fugă, dedea de baionete. Câțiva se refugiară în grădina dinaintea teatrului naționalu și aci credându-se siguri, aruncară cu petri în soldați. D'ér pe neașteptate fură scoși de acolo, și doi dintre demonstrați fură binișor captuși de sabia unui oficeru.

Vedându-se acum mulțimea încungiurată din tóte părțile, fără nici o scăpare, începă a oscila pălăriile strigându cu'nsuflețire: „Trăiască poliția! Trăiască armata!” Poliția și armata trebui să ridă de acésta ovațiune de nevoi; 1500 de persoane erau încinse de cordonul armatei. Elementele mai cinstite și cei ce aparțineau secului mai slabu fură liberați. Ceilalți, o adunătură de totu ce e mai suspectu și mai periculosu, fură duși în cete de câte 50—100 în localul centralu alu poliției. Ore n'tregi a durat transportul. Putéi face importante studii fisionomice la cei 700—800 de turburători. Pe locul unde au fost prinși s'au găsit

colecțiuni întregi de cuțite, petre, bucăți de feră, șurupuri și alte utensilii, necesare pentru spargerea capetelor, ferestrelor și lampelor. Cei sub 14 ani și învățații au fost liberați și dați părinților și stăpânilor lor, ca să-i pedepsescă.

În timpul când se opera stratagema, la o trafică de pe piéta Caroli se auziră strigăte că arde. Turburătorii fugind dinaintea baionetelor și spărseseră lampa dinaintea prăvăliei și petrolul îi aprinse șaiele și jucăriile ce erau atârinate la ușa. Din norocire focul se stinse repede.

În învălmășela dinaintea teatrului național au fost rânite trei persoane. Conducătorul unui biurou de servitorii fu străpuns cu baioneta în șoldul stâng. Un bătrân fu greu rănit la cap prin două lovituri de sabie. Un lucrător fu străpuns cu baioneta în braț.

În odaia de raport a centralei polițienesci au durat ascultările până la 3 ore dimineața. Turburătorii erau duși în grupuri de câte 10, și au asistat la acest spectacol mulți deputați și aristocrați. Foarte puțini arestați s'au putut legitima și au fost liberați. În spital sunt mulți răniți. Și cu această ocaziune s'au spart numeroase lampe și ferestre.

Vineri seara nu s'au mai repetat turburările. Cu toate acestea se luaseră energice măsuri. Stetău gata două batalioane de geniu, unul de infanterie, două companii de vânători, un escadron de husari și unul de ulani.

La vizitarea arestaților s'au mai găsit la ei cuțite, bucăți de feră, petre și alte lucruri. Când un fecior de prăvălie veni la rând să fie vizitat, scose repede un revolver și se împușcă în pept, răbindu-se greu; fu dus în spital.

Înainte centralei poliției Vineri după amiază erau adunați mulțime de oameni. Părinții își reclamară copiii, industriașii lucrătorii, femeile bărbații lor. Un mare număr de arestați suspecti au fost fotografiați fără să bage de seamă. Dintre cei 710 arestați, 232 indivizi, mai cu seamă învățații și băieți sub 14 ani, au fost liberați; 154 persoane au fost pedepsite pe cale administrativă cu 24 ore până la 8 zile arest. Cei de repetate ori pedepsiți și nestăruitori în Budapesta vor fi escortați în locurile de unde sunt. Judecătoriei penale se vor preda 324 persoane spre a fi condamnate.

Turburătorii se gândesc la răzbunare. Pekary, locuitorul căpitanului orașenesc suprem, a primit prin poșta o scrisoare amenințătoare, în care i se face cunoscut poliției, că »ei toți vor fi aruncați în aer!» În scrisoare e scris »Comitetul».

Cei din Pesta speră, că turburătorii li s'au pus capăt.

SCRILE DILEI.

Cu ocaziunea demonstrațiilor studenților din Raab, studenții din Pesta le trimiseră acelora următoarea telegramă: »Fraților! Ne bucurăm de însuflețirea voastră. Losinca ce are să ne unescă este: *armată ungurească de sine stătătoare*. Cetățenii universității din Pesta.»

—x—

Ni se scrie din Reghinului săsescu: »In hotarul Silivașului de Câmpie în 8 Iunie n. un băiețu de 12—13 ani, care păzea nise juncii, a fost trăsnit în cap, făcându-i trei găuri. Nefericitul e fiul lui Gavrilă Șișoșiu din Beca română. Acesta întâmplare a pricinuit o adâncă impresiune în locuitorii din Beca română și etă de ce: Pe acest om se dice că l'ar fi folosit fostul curator primar de acolo ca instrument

de a corupe pe câțiva Țigani și a'i face să depună mărturie mincinosă în nențelegerile ce există între fostul curator și între preotul din acea comună. Locuitorii din Beca română privesc această nenorocire ca o răspplată dumnezească, fiind că toți sunt convinși, că preotul suferă pe nedrept.»

—x—

Camera de comerț și industrie din Brașov s'a ocupat în ședința ei dela 8 Iunie n. mai numai cu măsurile ce sunt de luat pentru susținerea industriei noastre, adusă la desperare în urma războiului vamal, ce a început dela 1 Iunie n. cu România, respective cu măsurile ce sunt de sperat din partea guvernului. Camera de comerț și industrie, vădând greaua situație a industriei noastre, își exprimă în formă de hotărâre adâncă părere de rău pentru neisbânda tractărilor cu România, precum și speranța și dorința, d'a se stabili cât mai curând stări convenționale amicale în locul războiului vamal. Această declarație s'a înaintat ministrului de comerț.

—x—

Diarele din Pesta spun că, cu ocaziunea trecerii arhiducelui Albrecht prin Essec, Croații i-au făcut o dintinsă primire. Un preot la întâmpinare, arătând printr'un discurs sentimentele Croaților cu privire la Tron și la monarhia, s'a exprimat astfel: »Ori unde am fi duși, pretutindeni cu credință, iubire și cu abnegațiune vom urma stegul *negru-galben*, er pe cel *roșu-alb-verde* niciodată.» Diarele maghiare din Pesta dicu, că aceste cuvinte sunt revoluționare, și sunt înverșunate contra arhiducelui Albrecht, că nu au adonestat pe orator. Mai observăm, că corporațiunile și reuniunile din Agram au voit să primescă sărbătorește pe arhiducele Albrecht la trecerea sa prin Agram. Banul Khuen Hepervary însă nu le-a dat voie.

—x—

Slovacii voindu să serbeze la 6 Iunie n. jubileul de 25 de ani al *memorandului slovac național*, autoritatea i-a oprit. »Nar. Novine» a publicat discursurile ce erau să se țină cu această ocaziune. Svetozar *Vajmsky-Hurban* predice în vorbirea sa împlinirea desiderielor exprimate în memorandum; aceeași speranță o exprimă în vorbirea sa și Paul *Mudron*, dicând între altele, că bunul Dumnezeu să lumineze cercurile dă-tătoare de ton și să le convingă despre aceea, că o națiune apăsată este o rea apărătoare a patriei, pe când o națiune liberă își jertfesce avere și sânge pentru patrie. Discursul festiv avea să-l țină Iosif *Skultety*, tratând și istoria memorandumului. În loc de marea serbare, Slovacia au fost nevoiți să se mulțămescă cu un bal, la care s'au ținut discursuri, dăr, nu s'a amintit memorandumul.

—x—

Resbelul vamal cu România, provocat prin întreprinderea negociațiilor pentru încheierea unei convenții comerciale, — scrie »Folia diecesană» din Caransebeș — cere și în ținuturile noastre deja victimele sale. Amintim aci de o cam dată stabilimentele industriei de feră din Reșița și Ferdinandsberg, fabrica de petrol din Orșova, morile de făină din Orșova și Topleț. Proprietarii morilor acestora, d-nii Schram, Keresztessi și Schmidt, cari măcinau până acum grâu efîn din România și esportau făina, prin închiderea graniței pentru cereali sunt amerințați cu totală ruinare. Deci ei au trimis la Budapesta o deputațiune spre a esopera dela ministeriu ăreșării inlesniri, cu atât mai vortos, fiindcă morile lor din cauza transportului scump al

grăului din Arad și Timișoara nu pot ține concurența cu alte mori.

—x—

În *Orăștia* s'a ivit anghina. Unui biet tăiator de lemne român i-a secerat în două zile pe toți copiii săi în număr de patru.

Testamentul lui Gregoriu Hangea.

În numărul trecut al foiei noastre am publicat în suplement cuprinsul acestui testament, după dorința testatorului.

Gregoriu Hangea din Maieru (ținutul Năsăudului), c. r. cancelist în pensiune, a răposat în 21 Fevruariu a. c. în etate de 77 de ani, spre cea mai mare întristare a familiei sale și a întregii comune, al căreia fiu iubit și stimat a fost. Despre simțăminte nobile, ce le-a nutrit răposatul pentru înaintarea culturii naționale pe toate terenele, despre zelul său adevărat românesc și despre patriotismul său ne dă cea mai viuă dovadă memoratul testament, prin care își lasă mai totă averea sa pentru scopuri de cultură în favoarea comunei sale natale, Maieru, apoi în favoarea fondului »Asociațiunei Transilvane», pentru stipendii ș. a.

Nu este atât mărimea sumei testate, cât mai mult mărimea inimei testatorului, care merită a fi laudată și pusă ca exemplu demn de imitat înaintea ochilor tuturor. Nobilul fapt al răposatului veteran Hangea este cu atât mai încuragător pentru noi Români, cu cât trebuie să ne dicem că e unicul casul ca un om de poziția modestă a răposatului să muncescă o viață întreagă pentru ca denarii, ce și i-a adunat cu mare greu, să-i depună pe altarul națiunii și al patriei.

Cu atât mai mare este meritul testatorului, cu cât și-a agonisit mai greu și cu mai multă muncă mica sa avere. Repețim, este ceva extraordinar ca un cancelist în pensiune să și păstreze o sumă așa de însemnată și să o destine celor mai nobile scopuri culturale. Trebuie să fim mândri pe aceea, că în sinul Românilor s'a putut întâmpla un asemenea cas, care poate la alte nații mult mai înaintate abia s'ar ivi. Acesta ne dovedesce mai mult ca ori și ce puterea de viață, precum și nobilele aspirațiuni de cari este pătuns elementul român. Răposatul Hangea și a câștigat un titlu de recunoștință din partea națiunii sale pentru nobilul exemplu ce ni l'a dat.

Numai putem să ne accentuăm la locul acesta, că Gregoriu Hangea a fost și unul din acei zeloși Români, cari s'au străduit a-și împlini a lor datorie națională în toate direcțiunile. El a fost unul din cei mai fideli abonați ai foiei noastre și unul din cei mai credincioși susținători ai principiilor ce le profesăm și pentru cari luptăm. Dorința lui cea din urmă a fost ca testamentul său să fie publicat în tot cuprinsul său în foia noastră.

Fia ca sămînța nobilă și binefăcătoare, ce a sămănat-o acest zelos, neobosit și marinos muncitor în agrul națiunii, să dea råde însușite și în miite, spre binele și mărirea nemului românesc!

Neuitată să-i fie memoria între noi!

FOILETONU.

Călătoria lui Stanley prin Africa centrală.

(Urmare.)

Stanley vedea, că ori și ce stăruință din partea sa ar fi în zadar, de aceea el și se absolvă pe conducătorul arab de ori și ce obligămint. Ca condițiune el și puse numai atata, ca să-i îndemne pe Vangvana și pe Vanyamvezi, despre cari era de temut, ca nu cum-va să ceară și ei a se întorce îndărăt, să fie și de aici înainte cu credință față cu stăpânul lor și să-l urmeze și mai departe cu curagiu neînfrânt. Eroul nostru era hotărât să urmeze călătoria în josul râului și fără ajutorul Arabilor.

Tippu-Tib și celelalte căpeteni ale Arabilor fură încercați cu daruri pentru serviciile făcute. Vangvana și Vanyamvezi încă nu rămaseră cu mâinile goale, ci și ei fură dăruiți după puțin de stăpânul lor pentru credința dovedită și pentru răbdarea lor cea îndelungată. Către densii vorbi călătorul nostru astfel:

»Iubiții mei tovarăși! Mai sunt încă cinci zile, până când ne vom ridica de aici și vom porni mai departe pe riu în jos, pentru a ajunge la ocean, sau pentru a ne prăpădi cu toții. Ați vădit că în

ciasiurile cele mai grele, când aproape nu mai era nici o nădejde de scăpare, eu am sărit în ajutorul vostru și v'am mântuit. Ceea-ce am făcut până acum față cu voi, voi face și de aici înainte. Singurul lucru, ce v'lu cer, este, să aveți deplină încredere în fiecare din cuvintele mele. Dela viața voastră atâră și a mea; de voi pune în primejdie viața voastră, a mea este de asemenea amenințată. Eu vă privesc pe voi cu ochii, cu cari privesc un tată pe fiul său. — De aici înainte noi nu vom mai fi așa de tari ca până acum și de bună seamă primejdiile nu vor scăde întrun mic. Dar ce să facem?... Trebuie să ne supunem sorții, care nu se poate schimba cu nici un chip... Și ore de vom căde, nu se va întâmpla acesta după vrerea lui Dumnezeu? Nu sântem noi în ori și ce vreme priveghiați de ochiul său cel neadormit?... El va hotărî astfel, după cum va găsi, că este cu cale. Voința lui trebuie să se împlinescă! Drept aceea, dragii mei copii, hotărâți-vă în sufletul vostru aici, unde a ne întorce îndărăt nu este mai puțin primejdios decât a merge mai departe, după cum m'am hotărât și eu, să ne punem toate puterile noastre, ca să înaintăm din ce în ce tot mai mult pe acest riu, și nici-de-cum pe un altul, până la marea ocean din cealaltă parte a acestui continent uriaș.»

Vorbirea eroului nostru fu primită cu strigăte de

bucurie de cătră bravi Vangvana și Vanyamvezi. Manva Sera rostă câte-va cuvinte pline de inspirațiune; cărmaciul Uledi, un bărbat de o credință și de o vitejă rară, strigă, că »Staley este ca un părinte al său și al matrozilor săi și de cum-va ceialalt nu ar voi să meargă mai departe, Stanley și cu Frank se se suie în luntre, și el și cu soții săi sunt gata a pleca îndată mai departe.»

Cu mult zel începură a se face acum pregătirile de lipsă pentru continuarea călătoriei. Trebuia adunată proviantă cel puțin pentru două-șapte zile, era luntrile trebuiau reparate și legate tot câte două una de alta, ca astfel să nu se potă răsturna așa ușor. De asemenea aveau călătorii noștri să se îngrijescă și de transportul măgarilor, de ore-ce la casă când riu ar fi trebuit să părăsă, aceste animale erau neapărat de lipsă.

Într'aceea se apropiară din nou sărbătorile Nascerei Domnului. Aceste sărbători fură petrecute în modul cel mai vesel, după ce se putea aștepta în astfel de împrejurări. Intocmindu-se o întrecere cu luntrile pe riu, deosebitele canoc căpetenă numiri ca: Oceanu, Livingstone, Stanley, Telegraph, Herald, London, America, Mirambo, etc. Biruitorii fură premiați cu bucăți de stofe.

După aceea se făcu o întrecere la fugă. Frank

Conferințele dela Ateneu.

Glasul omenesc.

În Aprilie a. c., d-nul Jipescu a făcut totu la Ateneu o conferință, unică până acum în genul ei, în fața unui public numeros, lipsind — natural — biroul și conferențiarul.

Arta de a imita glasurile: ecă tema dată sub modestu titlu de glas omenesc 1). Acastă artă, așa puțin cultivată, are însemnătatea ei mare și prea mare în dramă și în comediă. Din considerațiunile generale asupra vorbirii, făcute de d-lu conferențiar, putem pricepe această importanță. Într'adevăr, limba vorbită, nuanța pronunțării și a mlădiării vocii depinde de atâtea circumstanțe și este legată de atâtea fenomene, în cătu trebuie o minte ageră, spiritul fin și pătrunțător, o răbdare grozavă, ca să le poți distinge, să le poți da de urmă. Fiă-care treptă socială, fie-care brasă, fie-care vârstă are tonul său, calitatea sa, individualitatea sa în vorbire.

Corpul întregu ia parte la cuvântare. Ochii, figura, corpul, adevă ținuta lui, mâinile jocă pentru observatoru unu rol forte însemnat.

După câteva considerațiuni, bine puse, asupra glasului omenesc, conferențiarul arătându în trăsuri generale cam în ce constă arta imitării, intră în subiectu, împărțindu-l în două: cântece și vorbire.

Aplause nenumărate și la fiicare frasă întâmpinau pe oratoru; și puține aplause din câte s'au datu la Ateneu au fostu meritate în așa grad că acestea.

După ce arată trăsurile caracteristice ale deosebirii între glasul țeranului de alu țrancei, alu acestora de alu popiloru și alu popiloru de boieru și alu boieriloru de mahalagiu și mahalagiocice, aduce o serie de exemple imitându diferite glasuri cu atăta măestria, cu atăta artă, că decă ai fi fostu mai departe de tribună ai fi creduțu, că e pe la spate oru vre unu țeranu, oru vre-o mahalagiocică, oru altu tipu imitat. Incepe cu țeranul și cu țrancea, apoi trece la olteanu și olteancă; după aceea la brasla călugărescă cântându ne ca ei (și ca ele) în biserică, în strane și în chiliile lor. Pe urmă se urcă mai susu, vine la orașu. Aci găsece pe mahalagiocică, pe fata eșită din pensionu care, învățată de mă-sa și de d-na directore vră se cânte cătu se pôte mai franțuzește, punându la chinuri limba spre a pronunța pe R. Totu aci află pe boerulu bătrănu pe care 'lu compară cu celu de acum 30—40 de ani în cântece.

Trecendu la străini, ne arată în câte-va trăsuri cari ar putea fi cauzele din cari ei nu potu să pronunțe limba noastră corect. Apoi ne cântă ca Francesulu, ca Francesa, ca Greculu inamorat, ca Neamțulu, ca Italianulu, ca Ovreiulu, în sfârșitu ca Țiganulu de sat și de orașu, dăr arătendu pentru fiecare tipu culorea sa, nuanța sa propriă ca glas.

Vine partea a doua: adevă vorbirea, și în această urmăză după modul hotărîtu, anume de a începe dela țeranu, care e talpa casii, temelia națiunii.

D-sa a compus o poveste despre republică, adevă ne-a spus în glasul țeranului ce înțelege acesta prin republică sau răpublică, dîcendu: *adă sunt eu guvernul, mîne ești tu guvernul, poimîne Niță, și așa mai încolo că în câteva luni o să hînă în satu cu o droaie de guvern.* Apoi trece la orașu, vorbece de oratoru, face câte-va considerațiuni asupra glasului d-lui Maiorescu, despre care a spus sincer că e monotonu, alu d-lui Nicolae Ionescu, Eliade, Rosetti și alți morți și vii, imitându chiaru pe unul din aceștia vorbindu cătră unu ministru în parlament și răspunsulu ministrului. Trecendu la dascăli ne reproduce cu măestria vre-o trei, patru tipuri în care timpu cei cari cunoscără pe aceștia și se aflau de față simțiau că în adevăr e o voce pe deplin imitată.

Trece pe urmă la fata din pensionu și eșită din pensionu, pe care, chiaru în gesturi, a reprodus-o de minune.

După această mahalagiocică, cu care și sfârșece, umplându auditorulu de admirație.

1) Să lăsăm la o parte că Joi, d-lu vice-președinte n'a vrut să-i anunțe în publicu conferința sub cuvântu că: nu este ateneist.

Ceea ce formeză și mai multu meritul d-lui Jipescu este, că pe lângă partea practică — imitarea — d-sa a făcut și teoria glasului, însoțită de numeroșe observațiuni și de legi de o importanță forte mare. Ori cum, d-nul Jipescu a avut unu succesu rar.

(România.)

George dela Plevna.

Mișcarea poporațiunii române.

Mișcarea poporațiunii române aparținătoare de biserică română gr. or. din Ungaria și Transilvania, studiată pe baza datelor statistice, scose din rapoartele oficiale ale respectivelor consistorii diecesane de pe anul 1885, ni se arată cu totul în altă iconă, mai clară și mai exactă, de cum au obiceiul statisticii unguresci a face să credea lumea necunoscutore.

Etă pe scurtu aici unele date esențiale:

În archidieceșă clerulu archidieceșanu întregu se reprezintă din 1043 persoane. Numărulu sufletelor preste totu a fostu la încheierea anului 1885: 688,535 față cu anul premergătoru 1884, fiindu atunci 677,442, crescământu cu 11,093 suflete, adevă în procente la 100 suflete crescământu 1.63.

Din protopresbiteratele archidieceșane, se arată mai puțin născuți decâtu morți numai în protopresbiteratul Abrudului cu 89 și într'alu Lupșei cu 16 suflete, — o împrejurare abnormă, ce se explică prin epidemia difteritei între copii, ce a grasat în anul expirat prin acelu ținutu.

Tote celelalte protopresbiterate sunt în creștere; mai însemnată este creșterea acestă prin născeri în tracturile Brașovului II, Mercurii, Sebeșului, Târnavei superioare și Treiscaunelor, unde născerile sunt aproape îndoit cu ca casurile de morțe.

Er descrescere în poporațiune peste totu se arată în protopresbiteratele: Avrigului, Brașovului I, Cetății de pără, Cohalmului, Dobrei, Iliei, Lupșei, Târnavei-superioare și Ungurașului. Aceștia împrejurare, carea față cu numărulu întrecătoru alu născerilor preste morți în aceste protopresbiterate, pare anormală, provine din emigrările din patriă, cari în urma traiului îngreuiat se înmulțesc din ce în ce.

Comparându numărulu preoților cu numărulu poporului preste totu, se vine totu cam la 967,50 suflete unu preot.

În diecesa Aradului: la jurisdicțiunea consistorului aradanu aparțin 11 tracte protopresbiterale, cu 305 comune matre, 87 comune filie, 330 biserici, 385 parochii și 67,859 case. În decursulu anului 1885 s'au botezat 16,813 nou născuți, s'au cununat 3759 părechii, și au răposat 13,350 indiviți, prin urmăre numărulu poporațiunii aparținătoare la jurisdicțiunea acestui consistoru s'a sporit cu 3463 de indiviți. Astfel numărulu totalu alu poporațiunii, care la finea anului 1884 era de 329,598, sporindu cu 3453 indiviți, numărulu totalu alu poporațiunii a fostu la finea anului 1885 de 333,061 suflete.

La jurisdicțiunea consistorului oradanu aparțin 6 protopresbiterate cu 5 protopresbiteri actuali, 2 protopresbiteri emeriți și 1 administratoru protopresbiteral. Parochii matre sunt 247, er' filie 113. Dintre parochiile matre 213 sunt deplinete, er' 34 parochii sunt vacante. Unele din acestea stau sub deplinire, er' altele, în lipsă de dotațiune suficientă, nu se pot deplini. Preoți actuali au fostu cu finea anului 1885, 218 dintre cari 187 sunt parochii, 23 sunt administratori parochiali, er' 8 sunt capelanii. În decursulu anului trecut au răposat 5 preoți, și s'au chirotonit întru preoți trei clerici absoluți. Esamenulu de cvalificațiune preoțesă l'au depus 11 teologi absoluți.

Numărulu poporațiunii, aparținătoare la jurisdicțiunea consistorului din Oradea-mare a fostu la finea anului trecut de 162,574. În decursulu anului trecut s'au născut 9312 indiviți, au răposat 7335 și s'au cununat 1615 părechii. Poporațiunea a crescutu cu 3377 indiviți.

În diecesa Caransebeșului: numărulu sufletelor se urcă la 310,000 indiviți, unde asemenea pe lângă tote emigrațiunile, totuși se arată în anul trecut unu crescământu.

Se vede der', că în aceste 3 diecese sunt 1,494,170 Români; cam totu atăția Români se țin de metropolia română gr.-cat. de Blășiu, care dimpreună cu cei preste 150,000 Români gr. or. din metropolia română gr. or. din Cernăuți, ne dau suma de peste *trei milioane* Români în monarchia austro-ungară.

Badea Nechita Bloșiu.

Reghinulu sășescu, 9 Iunie 1886.

Domnule Redactor! Cu ocaziunea înmormântării răposatului badea Nechita Bloșiu din G. Orșova (în 11 Mai 1886) consilierulu de secțiune Iosif Pausinger din Gurghiu a încredințat preotulu din G. Hodac, Alexandru Târnaveanu, două telegrame de condolență trimise din partea A. S. prințului de coronă Rudolfu, spre a le face cunoscutu publiculu român pre cale diaristică. Vi le-a trimis și le-ați primit? *)

Despre această amă vră se scim cu toții, pentru că una dintre acele telegrame și eu o am cetit în Reghinulu sășescu, când s'a datu reprezentațiunea teatrală, în 11 Mai 1886, înaintea mai multor domni de cinste, cari au propus trimiterea lor la „Gazeta Transilvaniei“, pentru ca lumea să vedă și să scie că cine a fostu badea Nechita și că prințulu Rudolfu cătu de multu l'a iubit.

Vă dau de scire și despre aceea, cumcă din mandatulu A. S. prințului de coronă Rudolfu, când s'a înmormențat badea Nechita Bloșiu, consilierulu Iosif Pausinger nu a lăsat a i se pune crucea îndatinată la capu, pentru că prințulu are de gându, și telegraficu a și promis, ca respectivulu răposat să i ridice unu monumentu frumosu.

Tote speșele îngropăciunei răposatului, acuma în zilele acestea, au fostu trimise susu numitulu consilieru de secțiune în Gurghiu, din partea prințului Rudolfu, cu mandarea, ca dela preoții cari au asistat la îngropăciune să presinte chitanțe, că sunt plătiți. Au fostu 8 preoți de față când s'a îngropat badea Nechita și totu personalulu dela oficiulu de silvicultură din Gurghiu cu toți vigili erariali și toți vânătorii prințului ș. a și la tote evangeliile când începea a se ceti se dedeu salve de împușcături și după terminarea evangeliilor eră împușcături. Ceremonia i s'a făcutu bătrănu ca la o persoană înaltă.

Acuma în zilele acestea s'a dispus totu din partea prințului de coronă, ca veduva răposatului să capete lefa întrégă și de acuma înainte, eră pe unu nepot alu răposatului, care puțnă carte scie, să-l ducă la Clușiu și să învețe carte spre a-l face vigili în locul bătrănu lui Nechita.

E dreptu și adevăratu, că badea Nechita a fostu acela, care în anul trecut pe prințulu Rudolfu l'a totit în iritațiunea lui față de noi Români, și cum s'a întâmplat aceea voui scrie de altă dată, — destul atăta, că A. S. Rudolfu a fostu supăratu pe noi, nu a vrut să vedă mai multu jocu românesc, nu a cercetat biserica română, nu a făcutu preumblare pe ulițele române ca de altă dată **). Mai în urmă a începutu a fi vioșu. Și cine l'a făcutu erăși vioșu? Numai badea Nechita; nimenea nu 'și pôte închipi cătu fineț a avut răposatulu măcaru că era omu simplu, fără carte. A murit sërmanulu spre dauna noastră.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu Gaz. Trans.)

MÜNCHEN, 14 Iunie. — După cum anunță placatele direcțiunei poliției, *regele Ludovicu s'a aruncat* eră séra la 5^{1/2} ore, pe când se preumbla în parculu castelului Berg, în laculu *Starnberg*. Mediculu regesc Dr. Gudden s'a înecat și el încercându să scape pe regele.

MÜNCHEN, 15 Iunie. — Unu apelu alu regentulu Luitpold proclamă pe fratele răposatulu rege, pe ducele Otto, de rege alu Bavariei. Deorece însă ducele Otto de asemenea suferă de o bolă incurabilă prințulu Luitpold va conduce mai departe regenta în numele noului rege. — Cadavrulu regelui Ludovicu a fostu transportat adă la München. După obducțiune se va aședa în capela castelului. Poporațiunea este sguduită. Până acum pretutindenea e liniște.

SOFIA, 15 Iunie. — Principele Bulgariei a deschis eră Sobranja. Discursulu tronului esprimă cuvinte de bucurie, că vede întruniți pe deputații ambelor Bulgarie, amintesc luptele susținute victoriosu, precum și imediata și statornica consolidare a raporturilor ambelor țeri.

*) Nu ni s'au trimis. Pôte că preotulu din Hodac va fi făcutu pe placulu vr'unui „patriot“. — Red.

***) Negreșitu că numai în urma calumniilor adversarilor noștri în afacerea proclamației „irredente“. — Red.

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu

Pocock se întrecu cu Tippu-Tib, și fu învinsu de acesta. Și copiii, și mai târziu și femeile mai tinere, ce luau parte la expedițiune, se întrecară.

Serbarea fu încheiată printru unu jocu rășboinicu escutatit la sunetele dobelor și ale cornurilor de vântore de 100 Vanyamvezi, pregătiți în tocmai ca pentru luptă.

A doua di Tippu-Tib dete unu ospățu de despărțire, care erăși se petrecu în chipulu celu mai vesel.

În dimineța zilei de 27 Decembre călătorulu nostru împreună cu omenii săi, 149 la număr, se imbarcară în deosebitele luntri. Flotila se retrase puțin în susulu rulu la o mică insulă, unde avea să rămână peste nopte. Stanley voia, ca în ziua următoare să se mai întindă încă odată cu Tippu-Tib, ca să-și ia rămasu bun dela elu pentru cea după urmă oră.

Séra ilu întrebă Frank pe călătorulu nostru, decă în adevăr crede, că întreprinderea va reuși, de ore-cerulu se îndrepta totu spre miadă-nopte.

Stanley ilu asigură, că întreprinderea va reuși de bună seamă. Livingstone, disc elu, nu pôte fi nici Nigerulu, nici Nilulu, fără numai și numai rulu Congo. Acesta mai încolo, frebue, că face o mare cotitură și apoi se întorce spre apus.

„În ori și ce casu“, adăugă elu, „ori de ar fi Congo, séu Nigerulu, séu chiar Nilulu, eu stăntu pre-

gătitu a învinge ori și ce groutăți. Cu tote că și eu iubesc viața întocmai ca și tine séu ca ori și care altu om, totuși sunt gata a o jertfi împreună cu totu ce mai am, pentru a vedă planulu meu adus la desăvârșire. Este unu lucru forte cutozat, dara tu sci proverbulu: „Pe cei cutezători noroculu îi ajută.“

După aceea călătorulu nostru, luându o chartă a Africei, îi arătă soțulu său de drumu loculu celu mare, alb, ce se estinde spre apus dela laculu Tankanica, și disc:

„Te încredințez, Frank, că loculu acesta de totu mare, alb, este aproape a se umplé. Așa alb, cum este, are asupra mea unu farmecu deosebitu. Nici odată o bucată de hârtie albă nu a avut pentru mine atăta însemnătate ca această; cu am și acoperit-o în sufletulu meu cu minunate priveliști de orașe, sate, riuri și ținuturi, precum și cu popore felurite. Acuma ard de dorința de a mă încredința despre adevărulu séu neadevărulu acestor născocii ale fantasiei mele. Sufletulu meu respinge ori și ce îndoială cătu de mică. Mâne dimineța, iubitul meu, va trebui să dicem cu totă hotărîrea: „*Invingere séu morțe.*“

(Va urma.)

Cursul la bursa de Viena

12 din Iunie st. n. 1886

Table with financial data for the Vienna market, including gold and silver prices, interest rates, and exchange rates for various currencies.

Bursa de Bucuresti.

Cota oficială dela 30 Maiu st. v. 1886.

Table with financial data for the Bucharest market, listing various securities, interest rates, and exchange rates.

Cursulu pieței Braşov

din 6 Iunie st. n. 1886

Table with market data for Braşov, showing prices for various goods and currencies.

Hotel „Europa”

BRAŞOV

în cetate, Strada Vămii Nr. 11.

clădire nouă din anul 1885, înzestrată cu totu confortul.

Restauraţiune şi hală de bere.

Omnibusul hotelului la gară.

Unicul hotelu

comfortabilu din cetate în apropierea pieței.

R. BARTHA.

Abonamente la Gazeta Transilvaniei

se potu face cu începerea dela 1 şi 15 ale fiecărei luni, mai ușor prin mandate postale.

Adresele ne rugăm a ni se trimitte esactu arătându - se şi posta ultimă.

PREȚULU ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru Austro-Ungaria:

Table showing subscription rates for Austro-Ungaria in florins (fl.) for different durations.

Pentru România şi străinătate.

Table showing subscription rates for Romania and abroad in francs for different durations.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei.”

Mersul trenurilor

pe linia Predeal-Budapesta şi pe linia Teiuş-Arad-Budapesta a calei ferate orientale de stat reg. ung.

Large table with train schedules for various routes including Predeal-Budapest, Teiuş-Arad-Budapest, and Timişoara-Arad. It lists train numbers, departure times, and arrival times for different services.

Nota: Orele de nopte sunt cele dintre liniile gróse.